आश्वास्य भर्तृविपत्तिदुःखितामितिशेषः ॥३१॥ उपधया वंचनया भूयोधिकं सीतायाःशोकोनुबंधोयस्यामुपधायां तयाअकामा तादृश्यपि ॥३२॥ रमणीयं अनुवर्तितुंयोग्यं ॥३३॥ गमिष्यति त्वद्वशत्वमितिशेषः ॥३४॥ एतन्ममदर्शनेन मत्या सुनीतं निश्चितःसुखोपायः युद्धंतु नोपायइत्याह ॥ रामंदृष्ट्वैव तद्दर्शनमात्रेणैवानर्थोवधोभवेत् ॥ यदेवमतोयुद्धे रामदर्शनार्थंमोत्सुकोभूः ॥ इहैवस्थितस्य ते महान्सुखस्यलाभोयुद्धेनसेत्स्यति ॥ ३५ ॥ स्वोक्तोपायानुष्ठानमेवतेसुखावहमित्युपसंहरति ॥ अनष्टेति ॥३६॥

प्रविश्याश्वास्यचापित्वंसीतांरहसिसांत्वयन्॥ धनधान्यैश्चकामैश्चरत्नैश्चैनांप्रलोभय ॥ ३१॥ अनयोपधयाराजन्भूयःशोकानुबंधया॥ अकामात्वद्वशंसीतानष्टनाथागमिष्यति॥ ३२॥ रमणीयंहिभर्तारंविनष्टमधिगम्यसा॥ नैराश्यात्स्त्रीलघुत्वाच्चत्वद्वशंप्रतिपत्स्यते॥ ३३॥ सापुरासुखसंवृद्धासुखार्हादुःखकर्षिता॥ त्वय्यधीनंसुखंज्ञात्वासर्वथैवगमिष्यति ॥ ३४॥ एतत्सुनीतंममदर्शनेनरामंहिदृष्ट्वैवभवेदनर्थः ॥इहैवतेसेत्स्यतिमोत्सुकोभूर्महानयुद्धेनसुखस्यलाभः ॥ ३५॥ अनष्टसैन्योत्यनवाप्तसंशयोरिपुंत्वयुद्धेनजयज्जनाधिप॥ यशश्चपुण्यंचमहान्महीपतिःश्रियंचकीर्तिंचचिरंसमश्नुते ॥ ३६ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे वाल्मीकीये युद्धकांडे चतुःषष्टितमःसर्गः॥ ६४॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सतथोक्तस्तुनिर्भर्त्स्यकुंभकर्णोमहोदरं ॥ अब्रवीद्राक्षसश्रेष्ठंभ्रातरंरावणंततः ॥ १ ॥ सोहंतवभयंघोरंवधात्तस्यदुरात्मनः॥ रामस्याद्यप्रमार्जामिनिर्वैरोहिसुखीभव ॥ २ ॥ गर्जंतिनवृथाशूरानिर्जलाइवतोयदाः॥ पश्यसंपद्यमानंतुगर्जितंयुधिकर्मणा॥ ३॥ नमर्षयंतिचात्मानंसंभावयितुमात्मना॥ अदर्शयित्वाशूरास्तुकर्मकुर्वंतिदुष्करं॥ ४॥

कतकः॥ ५९ ॥ इतिरामाभि०वा०यु०चतुःषष्टितमःसर्गः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सतथोक्तइति ॥ युद्धंनकर्तव्यमित्युक्तः॥ १ ॥ निर्वैरः अशत्रुः ॥२॥ वृथानगर्जंति शत्रोरसमक्षंस्वशौर्यंवृथानकथ्यंते ॥ युधिकर्मणा संपद्यमानंतुमेगर्जितंपश्य ॥३॥ आत्मना आत्मानंसंभावयितुं श्लाघयितुं नमर्षयंति नसहंते नेच्छंतीतियावत् अपिअदर्शयित्वा वाचास्वसामर्थ्यमप्रकाश्य दुष्करंकर्मकुर्वंति ॥ ४ ॥